

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

23. De Officio Archi-Diaconi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

hanc licentiam etiam oretenus dare possit,
quia Trident. solum requirit consensum pro-
prii Episcopi, ad majorem tamen fidem dari
solet per literas patentes.

§. IV.

11. *Efectus est, quod licentiam tribuat Ordines ab alieno Episcopo recipiendi, servatis ta-
men interstitiis: dum namque dimissoriæ
conceduntur, non eō ipso mox censetur di-
spensatum super interstitiis, cūm non sint inter
se necessariæ connexa, nisi hujus quoque di-
spensationis, ut solet mentio fiat, vel aliunde
sufficienter præsumi possit. Neque ille Episco-
pus, ad quem dimissoriæ diriguntur super in-
terstitiis, cum tali ordinando dispensare potest
sine proprii Episcopi consensu, eō quod pro-
prios subditos non sit, in quem solummodo
exercetur dispensatio, & alii actus jurisdictio-
nis. S. Congregatio Tridentini teste Piascio
in praxi Episcop. p. I. c. I. n. II. Verumta-
men si dimissus laboret aliquod impedimentum
dispensabili per Episcopum, posset in eo di-
spensare ille, ad quem dimititur, esto illi non
sit facta specialis permisso: etenim concessâ
ordinandi potestate, illa quoque concessa vi-
dentur, sine quibus non potest ordinatio ex-
pediri. arg. c. præterea de Officio deleg. Go-
bat in Theol. experiment. tr. 8. casu 14. n. 575.
ubi: n. 576. addit, Ordinatori hanc dispensandi
potestatem competere, etsi dimissoriæ conti-
neant hanc clausulam: si tamen alias nullum
tibi obficit impedimentum canonicum.*

12. Ceterum literæ dimissoriales durant, do-
nec expresse revocentur à concedente, vel ejus
successore; neque exspirant solâ morte, aut
depositione concedentis: non enim se habent
instar mandati (quod morte mandantis re in-
tegrâ extinguitur. l. mandatum. C. Mandat.) sed instar privilegii & gratiæ, cūm re-
spiciant præcipue favorem illius, cui con-
ceduntur: gratia verò perpetua est, nec
cessat obitu concedentis. per l. 2. C. de Di-

versis Rescript. Azor. Instit. Moral. p. 2. lib. 3.
c. 49. q. 5.

§. VII.

Porrò h. t. non solum peregrini absque li-
teris dimissoriis ab ordinatione submoventur,
verum etiam, & specialiter cavetur, ne Clerici
peregrini, aut ignoti, de quorum scilicet vita
& ordinatione non constat, publicè celebra-
re, vel in Ordinibus ministrare permittan-
tur, nisi privatim, & secretò, donec formata
id est, testimoniales, seu commendatitiae
literas à proprio Episcopo signatas exhibeant,
vel testes idonei deponant de illorum sta-
tu & conversatione. c. 2. & 3. h. t. Trident.
sess. 23. de Reform. c. 16. Ratio est: quia
Ecclesia similes pro suspectis habet, quasi
fugiti, criminosi, suspensi, vel nonlegiti-
mi ordinati. c. 1. dist. 73. c. 3. & 4
dist. 98. & c. 1. de Temporib. ordin. in 6. Quia
tamens suspicio vel præsumptio cessat, si quis
justas causas demonstrare valeat, ob quas for-
mata producere nequeat, v. g. amissa ob in-
jurias belli; consequenter in tali casu eidem
juranti, se rite ordinatum, omnino creden-
dum videtur, & publicum quoque exercitium
concedendum, si alias nullæ obstent conje-
cturæ in contrarium, eō quod hic de nullius
præjudicio agatur, neque fides jurantis in si-
milibus circumstantiis suspecta esse possit;
sicut illius, qui formata facile acquirere po-
tuisse, & causam excusantem non habet, de
quo solummodo intelligendum est c. 2. h. t.
dum præter juramentum alias probationes
exigit. P. Engel h. t. n. 2.

TITULUS XXIII.
De Officio Archi-Diaconi.

SUMMARI A.

1. Archi-Diaconus quis dicitur?
2. 3. 4. Officium & munus ejus in quibus consistat?

HAec tenuis de promotione & ordinatio-ne Clericorum. Nunc per decem se-quentes titulos de ipsis promotis, eorumque officiis dispiciamus.

§. I.

1. *Archi-Diaconus* est Vicarius proximus Epi-scopi, omnem solicitudinem, & curam tam in Clericis, quam eorum Ecclesiis, cognitio-nemque & ordinariam jurisdictionem ha-bens. Colligitur ex c. 1. h. t.

§. II.

2. *Officium Archi Diaconi* de jure communi est providere, ut Divinum officium ritè fiat. c. 2. h. t. bene custodire res Ecclesiae, cap. 3. eod. Ordinandos & beneficiis præficiendos examinare, ac postea examinatos, probatós-que Episcopo præsentare. c. 7. & 9. h. t. in dignitatibus & beneficiis corporaliter instituere, seu investire, id est, in possessionem be-neficii mittere. d. c. 2. & 9. visitare singulis annis semel sui Archi-Diaconatus Ecclesiis. c. 6. h. t. totam verò diœcesin, si Episcopus non posset, de tertio in tertium annum. c. 1. eod. Quæ tamen visitatio hodie singulis anni, vel saltem si nimis ampla sit diœcesis, biennio per ipsum Episcopum, aut eō im-peditō per Vicarium generalem fieri deberet. Trident. sess. 24. de Reform. c. 3. Denique ad Archi-Diaconum pertinet, in tota diœcesi tam in - quam extra urbem, & in omnibus, quæ administrationem, aut jurisdictionem re-spiciunt, curam & vicem Episcopi gerere. d. c. 1. & c. 7. h. t.

3. Excipiuntur tamen negotia ardua. Et hinc I. Archi-Diaconus non potest committere cu-rum animarum sine licentia & iussu Episcopi, idque non obstante consuetudine contrariâ. c. 4. h. t. Barbosa de *Officio & potest Episc.* p. 3. alleg. 72. n. 186. II. Non potest dare literas dimissorias ad suscipiendos alibi Ordi-nes. c. 8. Eod. III. Causæ criminales, ma-trimoniales, & probabilitate etiam beneficia-

les ejus examini non subsunt, sed sunt ipsi Epi-scopo commissæ. Trident. sess. 24. de Reform. c. 20. & ibi Barbosa n. 7. nisi specialiter de-similibus quoque judicare expresse conces-sum sit, vel consuetudine obtentum; de quo casu communiter DD. accipiunt c. 7. de Pra-bendis. ubi Archi-Diaconus Clericum Benefi-cio privavit, & alium substituit. Panorm. n. d. c. 7. n. 2. IV. De jure communii nequit ex-communicare, suspendere, vel interdicere. c. 5. h. t. Licet id aliquando possit de consue-tudine juxta c. 54. ¶ sed cum in jure de Elest. vel ex speciali commissione Episcopi, in quo sensu intelligendum est c. 5. de Sent. excom. in 6. V. Nullam etiam jurisdictionem ha-bet in Religiosos & Monasteria, nisi quama dederit consuetudo. c. fin. h. t. Et ratio est, quia cum Monasteria præter Episcopum ha-beant adhuc alium immediatum Superiorem, nimirum Abbatem, Præpositum vel Prio-rem, per quem Episcopus sufficienter sable-vatur, non est opus, ut eis etiam Archi-Dia-conus præficiatur.

Cæterum rectè notant Interpp. ad c. 1. h. t. 4 quod sicut olim, ita hodie variae sint Eccle-siarum consuetudines circa Archi-Diaconi of-ficium, & potestatem: nam in quibusdam locis nullus est Archi-Diaconus: in nonnullis præminentiam tantum habet inter Canoni-cos sine jurisdictione; in aliisque vero etiam jurisdictionem exercet in Clericos & Paro-chos civitatis, & certum districtum ejus qui fines Archi-Diaconatus dicuntur; in aliis non unus tantum, sed plures Archi-Diaconi consti-tuuntur, qui partes diœcesis veluti regiuncu-las sibi subjectas habent, tantum Vicarii Epi-scopi, & intitulati; tandem plerisque in Eccle-siis tota Archi-Diaconi jurisdictione per consue-tudinem ad Vicarium Generalem, seu Of-ficialem Episcopi transiit; ut proinde hac in re potius inspicienda sit cuiusque Ecclesiae con-suetudo, aut statutum, quam jura scripta, arg.

cap.

R 3

a. cùm olim 6. de Consuet. Sylvester V. Archi-Diaconos n. 1. Vallensis b. t. n. 3..

TITULUS XXIV. De Officio Archi-Presbyteri.

SUMMARIA.

- a. Archi-Presbyter quis?*
- b. Alius urbanus, alius ruralis.*
- c. d. Utriusque munus & officium.*

Archi-Diacono proximus dignitate & gradu in Ecclesia Cathedrali est Archi-Presbyter, qui nonnunquam Decanus salutatur.

§. I.

1 Est autem Archi-Presbyter, quasi primus Presbyterorum, ille, qui praest Presbyteris, ac eorum officiis, vicésque absentis Episcopi in spiritualibus gerit. *c. 1. b. t.*

§. II.

2 Archi-Presbyter alius est *urbanus* sive *civitatis*, alius *ruralis*, *foraneus*, seu *plebanus*. *Urbanus* est, qui praest Presbyteris in civitate, ubi Sedes est Episcopi, existentibus, & Episcopi vicem in Divino officio suppet; de quo in *c. 3. b. t.* *Ruralis* seu *foraneus* dicitur, qui curam animarum in plebe exercet, & super alias Parochos, ac Presbyteros, qui per minores titulos habitant, inspectionem gerit; de quo in *c. fin. b. t.* Et hic propriè videtur nuntiupari Decanus in *c. 7. de Officio Archi-Diaconi ac Vicarius foraneus in Clem. de Rescript. juncta Gloss. V. foraneo.*

§. III.

3 *Officium* Archi-Presbyteri cum urbani cum ruralis est multiplex.

Ad Archi-Presbyterum *urbanum* spectat, Episcopo missam canente ordinare Sacerdotes ad altaris ministerium: Missarum solennia in absentia Episcopi celebrare, cantumque Horarum auspicari: orationes, quas vocant collectas, recitare: benedictiones presbytera-

les ad Lectiones impertiri: infirmum oleo perungere, ac curam animarum agere: tamnamque in Ecclesia Metropolitana, aut Cathedrali habet facultatem, quam quilibet Presbyter in sua Parochia. *d. c. 1. 2. & 3. b. t.* Cæteròm Archi-Presbyter urbanus ob præminentiam, quam inter Canonicas, aliòsque Clericos obtinet, in dignitate quidem, les potius personatu positus censetur, ita ut ipsi Sede Apostolica vel Legato ejusdem causa delegari possint juxta. *c. 11. de Rescript. in 6. in foro tamen externo de Jure communis nullà jurisdictione prædictus est. arg. d. c. 1. b. t.* De jure communis inquam; non enim me fugit, in quibusdam locis, ubi Archi-Diaconus non est jurisdictionem in Clericos Archi-Presbyteris, seu Decanis Ecclesiarum Cathedralium, aut collegiarum competere.

Ad Archi-Presbyterum *ruralem* pertinet non solum vulgi & plebis, sed etiam Presbyterorum curam gerere, & quâ quisque industria Divinum opus exerceat, observare: Clericorum rixas, ebrietates, aliâve scandala impeditre, vel si minus ipse possit, Episcopo suo referre: ejus etiam decreta per se, aut per alios executioni mandare. *c. fin. b. t.*

Utrum vero Archi-Presbyter, seu Decanus *ruralis* habeat externam aliquam jurisdictionem? Rationem dubitandi suggerit *d. c. fin.* ubi omnia referre jubetur ad Episcopum. Verum plerisque placet, in minoribus saltim aliquibus negotiis jurisdictionem ei denegandam non esse, cùm si veluti Vicarius Episcopi foris constitutus ad gubernandum Clerum, ac populum, quod officium sine omni prorsus jurisdictione convenienter exequi non potest. *Pirrh. b. t. n. 11.* Neque obstat adducendum *c. fin. id* enim solum procedit in negotiis gravioribus, aut magni momenti, ita ut ea solum Decanus *ruralis* propriâ authoritate dijudicare non debeat, sed Episcopo referre; immò dum in *fin. cit. cap. prohibetur*, ne con-